

Opstoken van kalfjes komt door wanbeleid in de melkveehouderij

Gastauteur

Vanavond is het griezelen geblazen in het tv-programma Rambam. Wie groene stroom gebruikt, krijgt doodgespoten piepjonge kalfjes uit zijn stopcontact. Een controversie is in de maak, maar hoe zit het nou echt? Dick Veerman van Foodlog.nl legt het uit.

Op de site van Rambam valt te lezen: *Wat gebeurt er met stierkalfjes die nutteloos zijn, omdat ze te weinig vlees aan de botten hebben? Juist, die worden gedood. En wat gebeurt er met de kadavers van deze stieren? Die worden gebruikt om groene stroom mee op te wekken voor de Nederlandse consumentenmarkt, zo ontdekt Rambammer Jelte Sondij. Met deze kennis op zak gaan de presentatoren op onderzoek uit. Welke leveranciers van groene stroom gebruiken dode dieren in hun biomassa? En weten politici en afnemers van groene stroom hier wel van? Rambam over groene stroom uit dode stierkalfjes is donderdag 1 december om 21.50 uur te zien bij de VARA op NPO 3.*

Het verhaal volgens Rambam

Bij [Pauw](#) vertelde Rambam-redacteur Lars Gierveld gisteravond alvast over de uitzending. Jeroen Pauw moest het langzaam uitgelegd krijgen, omdat hij het anders niet kon begrijpen.

Een melkkoe moet regelmatig een kalf krijgen om volop melk te blijven geven. Als dat kalfje een stiertje is, gaat het weg naar een kalvermester. Voor het sperma heb je aan een handjevol stieren immers genoeg en omdat al die jonge stiertjes nooit melk gaan geven hebben ze verder geen functie in de melkveehouderij. De kalvermester maakt er een slachtrijp dier van; dat is wel een nuttige bestemming.

Als een kalfje echter te licht is, wordt het doodgespoten. Vervolgens wordt het opgehaald door een kadaververwerker die er meel van maakt. Dat meel wordt verbrand in de ovens van energiemaatschappijen die het als stroom uit je stopcontact laten komen. Die stroom is gemaakt van biomassa en geldt dus als groene stroom. Een bewuste veganistische burger die op zijn groene inductieplaat een sojaburger bakt, bakt dus op stroom van doodgespoten kalf. Dat vindt Rambam raar. "Weinig boeren willen hier open en eerlijk over praten, maar met de verborgen camera vertelden verschillende boeren dat de stierkalfjes worden geëuthanaseerd", schrijft Rambam. In een preview op Facebook noemen ze melkdrinkers medeplichtig aan die euthanasie.

Nu de werkelijkheid

Kalveren waar geen plaats meer voor is bij kalvermesters omdat hun stallen vol staan, kunnen alleen bij de

boer blijven. Die wil de dieren echter niet. Ze zorgen immers voor kosten waar geen opbrengsten tegenover staan, of de boer heeft er geen ruimte voor. Volgens Rambam weigeren kalvermesters te lichte dieren. In werkelijkheid kiezen ze - heel logisch - de dieren die het best geschikt zijn om er vlees van te maken. Er moet immers een keuze gemaakt worden wegens plaatsgebrek in de stallen.

Gingen er altijd al dieren in de groene stroom?

Jazeker. Geëuthanaseerde dieren zijn niet geschikt voor menselijke consumptie en al evenmin voor diervoeders. Paarden die door de dierenarts worden afgemaakt, gaan bijvoorbeeld ook in je groene stroom. Hetzelfde geldt voor schapen die in de wei zijn doodgegaan door een ziekte.

En waarom hoor je nu opeens over kalfjes?

Dat is een direct gevolg van de enorm toegenomen melkstroom in Nederland. De pers staat er vol van, maar het kwam het gisteravond bij Pauw niet ter sprake.

Omdat het quotum van de melk is gegaan, zijn boeren meer melk gaan maken. Ons land ging niet een beetje, maar heel veel meer maken. Daar kreeg het heel wat extra kalfjes van. Dat had twee neveneffecten. De strontproductie [liep](#) zodanig de spuigaten uit dat het nu alle hens aan dek is om daar wat aan te doen. Meer melk betekent echter niet alleen flink meer stront, maar ook flink meer kalfjes. Er zijn zoveel jonge beestjes extra geboren dat er helaas ook bij de kalvermesters te weinig plekken zijn om de dieren netjes tot kalfsvlees af te mesten. Daarom wordt een deel van hen meteen tot stroom verwerkt.

De paarden van paardenmeisjes komen al jaren uit je groene stopcontact

Ik heb me laten vertellen dat het niet om grote aantallen gaat. Vermoedelijk gaat het om circa 60 kalveren op de 15.000 die wekelijks van boerenerven naar de kalvermesters gaan. Wel is het zo dat in juli dat aantal flink hoger heeft gelegen omdat Nederlandse boeren drachtige vaarzen (vrouwelijke runderen die hun eerste kalf nog moeten krijgen) uit heel Europa naar hun boerderijen hebben gehaald. Het is niet ondenkbaar dat het in die zomerweken om 300 op zo'n 70.000 kalveren is gegaan.

Wat niemand zich kennelijk realiseert

Ik moet bekennen dat ik heb zitten schateren toen ik de serieuze gezichten bij Pauw zag. De paarden van paardenmeisjes komen al jaren uit je groene stopcontact; niemand maakte er een uitzending met impact over. Nu kunnen het inderdaad óók kalfjes zijn en reageert - zeker na vanavond - iedereen geschokt over het lot van al die aaibare kalfjes. Maar niemand realiseert zich kennelijk dat die het gevolg zijn van wanbeleid. Zowel overheid als boeren klunzen al jaren rond het melkdossier en de explosie van de diertallen en kalveren die na het loslaten van het melkquotum ontstond.

Boeren kijken primair naar wat ze kunnen verdienen aan hun melk. Burgers zien niet dat de munt melk een voorkant van stront en een achterkant van kalfjes heeft. Voor hun extra strontproductie krijgen de boeren en onze overheid in Den Haag inmiddels flink op hun lazer van Brussel. Over de kalfjes maken ze

zich minder zorgen. Die kun je immers gewoon naar het stopcontact spuiten.* Tot er zo'n uitzending komt natuurlijk. Nu weet iedereen het, maar snapt nog vrijwel niemand hoe het echt zit.

Wat me tegenstaat

Ik hoop dat de uitzending van Rambam informatiever over de werkelijkheid achter de groene stroomkalveren is dan de preview bij Pauw. Wij koken elektrisch en bakken thuis al jaren kalfsvlees op dode paarden en schapen en zijn ons daar ernstig van bewust. Toch is het de normaalste zaak van de wereld, als je een beetje wereldwijd bent.

NB: ook mij staat het beeld van het doden van jonge kalveren tegen. Verkeerde en mogelijk zelfs bewust gekozen foute framing staat me echter minstens zo tegen. Had het gewoon hardop gezegd: Nederlandse boeren zijn als gekken meer gaan melken. Op de gevolgen daarvan is terecht niemand ingericht. Ook de kalvermesters niet.

* Als ik dat zo schrijf, lijkt het alsof geen enkele boer zich zorgen maakt om zijn kalfjes. Uit mijn contacten rond dit onderwerp weet ik dat er in Nederland onder boeren, dierenartsen en kalvermesters een grove schatting rondgaat. Zo'n 10% van de boeren zou 'spuiten'. De rest vindt het een verkeerde praktijk. Het cijfer is gebaseerd op de indruk van mensen uit de praktijk. Het is niet door feitelijk onderzoek te onderbouwen omdat zulk onderzoek niet bestaat.

